

[Jens Foged.]

tet. Det er så rigtigt, som det er sagt, men jeg vil dog stærkt betone, at en lovgivning, der øger den private opsparing, således at disse privat opsparede midler kan lånes ud, nok er en bedre vej, hvis vi kunne finde den, end den vej, vi nu går ad. Konsekvenserne af for ringe privat opsparing er jo en øget opslugning fra statens side, og det er netop det, der i øjeblikket finder sted.

Venstre tiltræder lovforslaget om udskrivningsprocenten i den øjeblikkelige situation, men håber på, at den langsigtede politik, regeringen i øvrigt har lagt op til, må slå igennem, og at der inden for forholdsvis kort tid må blive muligheder for skattemæssige lempelser, forstået således, at den nødvendige udskrivning til statens opgaver bliver det primære ved fremtidige fastsættelser af udskrivningsprocenten.

Til slut kun dette vedrørende sømandsskatten: hertil har vi ingen særlige bemærkninger. Det er justeringer i forhold til anden skattelovgivning, og så vidt jeg kan se, sker disse justeringer på nogenlunde rimelig og korrekt basis, så vi kan tiltræde lovforslaget.

Niels Helveg Petersen: Det rette tidspunkt for fastsættelse af udskrivningsprocenten har jo været en del diskuteret i de seneste måneder. Teknisk er det muligt at vente med fastsættelsen af udskrivningsprocenten, den behøver ikke at fastsættes nu, man kunne forestille sig det teknisk muligt, at folketinget vedtog en udskrivningsprocent i september i en ekstra samling. Men det afgørende er, at under alle omstændigheder bliver der tale om et overordentlig usikkert skøn; det tror jeg lige så godt man klart kan vedstå. Man skal ved fastsættelse af udskrivningsprocenten for 1971 i virkeligheden skønne over den økonomiske udvikling igennem hele kalenderåret 1971. Og på ét vigtigt punkt vil det ikke hjælpe os at udsætte afgørelsen: vi vil heller ikke til september have et fuldt færdigt kildeskatteår bag os, vi vil ikke have større muligheder for virkelig at kunne se, hvorledes kildeskatten virker i alle detaljer. Jeg antager altså ikke, at man til september vil have et grundlag for beslutning, som er væsentligt anderledes end det, vi har i øjeblikket, og derfor er det rigtigt at fastsætte procenten nu, så meget

des mere som jeg ville anse det for uheldigt, hvis der skabtes forventninger om en lavere kildeskatteudskrivning for 1971 end den, der er fastsat i regeringens forslag. Forventninger om noget sådant vil ikke være til gavn for den økonomiske politik.

Når det er sagt, må man dog tilføje, at hvis der imod alle forventninger skulle vise sig at indtræde en økonomisk udvikling i de kommende måneder, som fuldstændig kuldaster de skøn, man i dag kan lægge til grund, er der en teknisk mulighed for senere at foretage en justering. Det rigtige vil være at fastsætte procenten nu og holde denne mulighed åben, hvis der skulle vise sig en helt ny udvikling, hvad der intet er der tyder på.

Udskrivningsprocenten er foreslået fastsat til 91. Det er lavere end sidste år, men det har klar sammenhæng med den begyndende opkrævning af midler til den sociale fond, og det er åbent lagt frem såvel i fremsættelsen som i bemærkningerne til lovforslaget, man prøver ikke på nogen måde at give det udseende af, at man her foreslår en skattenedsættelse, og beskyldninger i den retning kan klart tilbagevises med henvisning til fremsættelsen og bemærkningerne.

Der er ikke tale om nogen lempelse i finanspolitikken. Som følge af stigende indkomster vil også statens provenu af de direkte skatter være stigende i løbet af 1971; der er tale om en stigning på ca. 1½ milliard. Hvor der for enkelte skatteydere er tale om uændrede indkomster eller mindre stærkt stigende indkomster, kan der også blive tale om mindre skat. Videre er det jo således, at de beregninger, som er anført i bilagsmaterialet til lovforslaget, kun omhandler ganske bestemte kategorier af skatteydere; ved en undersøgelse af andre kategorier kunne man få andre tal frem, og det må være rigtigt under udvalgsarbejdet at bede om en belysning af vilkårene f. eks. for skatteydere, hvor begge ægtefæller er udearbejdende.

For første gang træder her pristalsreguleringen af bundfradraget og af de enkelte tærskler i skalaen i kraft. Den udløser kun en 3 pct.s regulering, det vil sige, at bundfradraget stiger med 100 kr., og at skalatrinene stiger med i det mindste 500 kr., og det betyder jo, at der er en smule tilovers til næste år for skatteyderne. Men i princippet ser vi altså her systemet fungere for første